

Lublin, 27. 10. 2017

Dr Beata Ferencz
Kierownik Zakładu Ekologii Krajobrazu i Ochrony Przyrody
Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów

**Za pośrednictwem:
Rady Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu**

Odwołanie

od Uchwały z dnia 26 września 2017 r. nr 64-2016/2017/n
Rady Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych,
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,
której odpis doręczono skarżącej w dniu 4 października 2017 roku

Wskazaną wyżej uchwałę zaskarżam w całości, zarzucając uchybienia formalne i merytoryczne, a w szczególności:

1. naruszenie art. 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 29 ust. 1 w zw. z art. 18a ust. 12 i art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm.) poprzez brak jakiegokolwiek uzasadnienia uchwały Rady Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 26 września 2017 r. odmawiającej Beacie Ferencz nadania stopnia doktora habilitowanego, w szczególności nie odniesienie się do przyczyn, dla których sentencja uchwały jest negatywna, co uniemożliwia przeprowadzenie pełnej kontroli odwoławczej zaskarżonego rozstrzygnięcia
2. nieprawidłowe procedowanie w zakresie oceny dorobku naukowego i osiągnięć naukowych habilitantki poprzez powierzenie merytorycznej oceny dorobku w zakresie limnologii, recenzentom, których aktywność naukowa obejmuje potamologię, geologię i geomorfologię.
3. naruszenie w zakresie prawidłowości podstawy opinii Komisji habilitacyjnej, determinującej treść zaskarżonej uchwały, polegające na oparciu oceny dorobku naukowego habilitantki na podstawie nierzetelnych i niekompletnych recenzji, w tym recenzji, których treść zawierała błędy merytoryczne oraz braki w zakresie oceny osiągnięć organizatorskich i popularyzatorskich wskazanych w dokumentacji habilitacyjnej.
4. naruszenie w zakresie przestrzegania terminów proceduralnych wynikających z Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

W oparciu o powyższe wnoszę o uchylenie zaskarżonej uchwały i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Uzasadnienie

Zgodnie z brzmieniem art. 21 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym, „uchwała” o odmowie nadawania stopnia doktora habilitowanego powinna zostać doręczona „wraz z uzasadnieniem”. Tymczasem, w niniejszej sprawie, skarżąca otrzymała dokument zatytułowany „Uchwała nr 64-2016/2017/n Rady Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu”, pozbawiony uzasadnienia. Dokument ten został doręczony skarżącej, dopiero po zgłoszeniu przez nią pisemnego żądania, w dniu 23 października 2017 r. Uzasadnienie nie spełnia jednak formalnych wymogów, które uniemożliwiają dokonanie merytorycznej kontroli odwoławczej.

Z art. 18a ust. 12 z 2003 r. ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki wynika, iż Rada jednostki organizacyjnej zamieszcza na stronie internetowej wnioski osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wraz z autoreferatem, informację o składzie komisji habilitacyjnej, harmonogram przebiegu postępowania oraz uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego, wraz z uzasadnieniem. Nadto, jak wynika z przepisu art. 21 ust. 1 wymienionej ustawy osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitacyjnego może wnieść od uchwały o odmowie nadania stopnia doktora habilitacyjnego odwołanie do Centralnej Komisji za pośrednictwem właściwej rady w terminie miesiąca od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem. Z powyższych regulacji wynika jednoznacznie, iż niezbędnym elementem decyzji o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego jest jej uzasadnienie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 stycznia 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 1306/16, *LEX nr 2227208*). Brak uzasadnienia takiego rodzaju decyzji stanowi naruszenie wynikające z art. 29 ust. 1 ustawy odesłania do konieczności stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego na temat uzasadnienia decyzji administracyjnej w tym zakresie, a konkretnie art. 107 § 3 k.p.a.

Przepis art. 107 § 1 k.p.a. określa składniki prawidłowo wydanej decyzji administracyjnej. Jednym z nich jest uzasadnienie decyzji. Decyzja, która nie zawiera wszystkich składników określonych w art. 107 § 1 k.p.a. lub w przepisach szczególnych, jest decyzją wadliwą. W art. 107 § 3 k.p.a. uszczegółowiono regulację dotyczącą uzasadnienia decyzji administracyjnej stanowiąc, iż decyzja powinna zawierać uzasadnienie faktyczne, zawierające w szczególności wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, a także przyczyn, z powodu których innym dowodom

odmówił mocy dowodowej i prawne, zawierające wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów, które zadecydowały o treści decyzji. W piśmiennictwie z zakresu teorii prawa podkreśla się, że uzasadnienie decyzji: a) spełnia prawny obowiązek wykazania, na jakiej podstawie decyzja została podjęta; b) daje podstawę kontroli poprawności decyzji; c) może odgrywać rolę perswazyjną w stosunku do adresatów decyzji oraz innych podmiotów, a także wobec organów orzekających, przed którymi sprawa może się toczyć w trybie odwoławczym; d) pełni inne rozmaite dalsze funkcje (element wpływający na kształtowanie praktyki precedensowej i przewidywalności decyzji oraz na kształtowanie się postaw oceniających wśród organów orzekających) może wreszcie stanowić materiał, który uwzględniony przez prawodawcę będzie wpływał na zmiany stanu prawnego; e) pełni funkcję opisową, gdy ma odpowiadać procesowi podjęcia decyzji przez organ orzekający (J. Wróblewski, *Sądowe stosowanie...*, s. 306-307).

W doktrynie prawa i postępowania administracyjnego obowiązek uzasadniania decyzji wiąże się zwykle z zasadą przekonywania (art. 11 k.p.a., która zobowiązuje organy administracji publicznej do dołożenie szczególnej staranności w uzasadnieniu swoich rozstrzygnięć, zwłaszcza tych, które nakładają na strony określone nakazy lub zakazy) oraz z wyrażoną w art. 8 k.p.a. zasadą pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa oraz świadomości i kultury prawnej obywateli (np. Z. Janowicz, *Komentarz*, 1995, s. 266; por. wyrok NSA w Warszawie z dnia 26 października 1984 r., II SA 1161/84, ONSA 1984, nr 2, poz. 97). Stwierdzenie przez Naczelny Sąd Administracyjny, że organ administracji wydał zaskarżoną decyzję z naruszeniem zasad ogólnych określonych w art. 7, 8, 9 i 107 § 3 k.p.a., zobowiązuje sąd do uchylenia tej decyzji na podstawie art. 207 § 2 pkt 3 k.p.a.

W doktrynie i orzecznictwie dominuje pogląd, iż uzasadnienie decyzji jest „uzewnętrznieniem motywacji decyzji administracyjnej” (J. Zimmermann, *Polska jurysdykcja*, 1996, s. 131). Tym samym uzasadnienie stanowi integralną część decyzji, zaś uzasadnienie i rozstrzygnięcie można rozpatrywać jako elementy równorzędne materialnie i uzupełniające się wzajemnie (J. Zimmermann, *Polska jurysdykcja*, 1996, s. 132, wyrok NSA w Lublinie z dnia 20 września 1994 r., SA/Lu 130/94, LEX nr 26524, w którym stwierdza się, że: "Uzasadnienie jest niezbędnym elementem decyzji administracyjnej i stanowi integralną jej część. Zatem należy dojść do wniosku, iż skoro przepisy art. 16 § 2 i 196 k.p.a. mówią o możliwości zaskarżania do Sądu decyzji administracyjnej, to mają na uwadze wszystkie jej elementy, w tym również uzasadnienie."; wyrok NSA w Warszawie z dnia 28 czerwca 1982 r., I SA 47/82, PiP 1985, z. 1, s. 147, w którym stwierdzono, że: "Elementem składowym decyzji jest uzasadnienie faktyczne i prawne. Uzasadnienie jest więc niezbędnym elementem decyzji

administracyjnej i stanowi integralną jej część."). W doktrynie trafnie podkreśla się, że stosunek uzasadnienia do rozstrzygnięcia polega na tym, iż "uzasadnienie ma objaśnić tok myślenia prowadzący do zastosowania przepisu prawnego w sprawie" (J. Borkowski (w:) *Komentarz*, 1996, s. 488), a w razie wątpliwości co do treści rozstrzygnięcia uzasadnienie ma służyć ustaleniu jego rzeczywistej treści i innych konsekwencji prawnych decyzji.

Zadaniem uzasadnienia faktycznego jest wskazanie faktów i dowodów, które legły u podstaw wydania decyzji. Uzasadnienie faktyczne winno zawierać ustosunkowanie się do tych faktów i dowodów, które przemawiają za podjętym rozstrzygnięciem. Uzasadnienie to winno również zawierać ustosunkowanie się organu do tej części faktów i dowodów, którym organ administracji nie przyznał mocy dowodowej przy podejmowaniu decyzji, a zatem będzie to ta część dowodów, która została przez organ administracji oceniona negatywnie. Ważnym zagadnieniem, w odniesieniu do uzasadnienia faktycznego jest to, by rozstrzygnięcie w sprawie miało swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu, a uzasadnienie w zebranych materiałach dowodowych. Jeżeli zatem organ administracji w uzasadnieniu faktycznym powoła się na pewne okoliczności, to muszą one wynikać ze zgromadzonego materiału dowodowego i muszą mieć w nim swoje umocowanie. Jeżeli wystąpi rozbieżność pomiędzy treścią uzasadnienia decyzji a zgromadzonym materiałem dowodowym, to wówczas uzasadnienie decyzji będzie wadliwe, a tym samym wadliwa będzie również decyzja. Drugim rodzajem uzasadnienia decyzji jest uzasadnienie prawne, które polega na wyjaśnieniu podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Uzasadnienie prawne powinno zawierać zatem także umotywowaną ocenę stanu faktycznego w świetle obowiązującego prawa oraz wskazywać, jaki zachodzi związek między tą oceną a treścią rozstrzygnięcia. Z wyjaśnieniem podstawy prawnej wiąże się więc podanie treści przepisu, na który organ administracji się powołuje oraz przedstawienie przyjętej przez ten organ wykładni danego przepisu. Uzasadnienie prawne ma szczególne znaczenie przede wszystkim w decyzjach uznaniowych, w związku z możliwością wyboru w decyzji jednego z prawnie dopuszczalnych rozwiązań.

Należy nadmienić, iż decyzje wydawane przez organy kolegialne muszą posiadać wszystkie elementy wymagane przez art. 107 k.p.a., jak i przez przepisy ustaw szczególnych (B. Adamiak, J. Borkowski, *Organy...*, s. 34). Odnosi się to zarówno do oznaczenia organu wydającego decyzję, podstawy prawnej, rozstrzygnięcia, uzasadnienia, jak i podpisu pod nią.

Co istotne, zgodnie z obowiązującymi przepisami organ administracji, wydając decyzję, może odstąpić od jej uzasadnienia jedynie w dwóch przypadkach: gdy przepis prawa wyraźnie tak stanowi, tj. przepis ustawowy będzie dawał możliwość zaniechania lub ograniczenia uzasadnienia ze względu na interes bezpieczeństwa Państwa lub porządek

publiczny (art. 107 § 5 k.p.a.) - co w niniejszej sprawie nie zachodzi, albo gdy decyzja w całości uwzględnia wnioski strony (art. 107 § 4 k.p.a.) – co również nie odnosi się do sprawy, której dotyczy odwołanie.

W przedmiotowej sprawie nienależyte uzasadnienie uchwały odmawiającej nadania stopnia doktora habilitowanego nie pozwala na dokonanie oceny całokształtu procesu decyzyjnego, w tym zwłaszcza przyczyn, dla których sentencja uchwały jest negatywna. Z uwagi na fakt, iż Rada Wydziału to ciało kolegialne, które podejmuje rozstrzygnięcia w głosowaniu tajnym, brak jest możliwości ustalenia powodów głosowania za odmową nadania stopnia naukowego, stąd też szczególnie ważne jest ustalenie, czy przystępując do głosowania członkowie Rady mieli pełny obraz przebiegu postępowania przed Komisją Habilitacyjną, której opinia ma istotny wpływ na wynik głosowania.

W ocenie skarżącej poważne zastrzeżenia budzi kwestia doboru recenzentów dokonujących oceny dorobku naukowego habilitantki. Dodać należy że grono naukowców zajmujących się zagadnieniami limnologicznymi nie jest na tyle wąskie, by nastroczało trudności w powołaniu kompetentnych recenzentów.

Zalecenia MNiSW sformułowane w dokumencie opracowanym przez Zespół do Spraw Etyki w Nauce, pt. „Dobre praktyki w procedurach recenzyjnych w nauce” stanowią, że „wyznacznikiem kompetencji potencjalnego recenzenta jest nie tylko jego wiedza, poświadczona znaczącym dorobkiem naukowym, lecz także reputacja rzetelnego recenzenta”.

W dorobku recenzentów nie ma prac limnologicznych, które by mogły potwierdzać kompetencje do wykonania merytorycznej recenzji z tej dziedziny.

Dorobek naukowy recenzentów na podstawie bazy Scopus. Eksport danych dnia 10. 10. 2017, godz. 16.05

Dr hab. M. Żelazny

1. Jasik, M., Małek, S., Żelazny, M. Effect of water stage and tree stand composition on spatiotemporal differentiation of spring water chemistry draining Carpathian flysch slopes (Gorce Mts) (2017) Science of the Total Environment, 599-600, pp. 1630-1637.
2. Lenart-Boroń, A., Wolanin, A., Jelonkiewicz, E., Żelazny, M. The effect of anthropogenic pressure shown by microbiological and chemical water quality indicators on the main rivers of Podhale, southern Poland (2017) Environmental Science and Pollution Research, 24 (14), pp. 12938-12948.

3. Rutkowska, A., Żelazny, M., Kohnová, S., Łyp, M., Banasik, K. Regional L-Moment-Based Flood Frequency Analysis in the Upper Vistula River Basin, Poland (2017) *Pure and Applied Geophysics*, 174 (2), pp. 701-721.
4. Żelazny, M., Siwek, J.P., Fidelus, J., Stańczyk, T., Siwek, J., Rutkowska, A., Kruk, P., Wolanin, A., Jelonkiewicz, Ł. Effect of wind damage to tree stands on spatial differences in water chemistry in the Kościeliski Stream catchment in the Tatra National Park [Wpływ wiatrołomu i degradacji drzewostanu na zróżnicowanie chemizmu wód w zlewni Potoku Kościeliskiego w obszarze Tatrzańskiego Parku Narodowego] (2017) *Sylwan*, 161 (1), pp. 27-33.
5. Strzyżowski, D., Fidelus, J., Żelazny, M. GEOMORPHOLOGICAL CHANGES WITHIN A HILLSLOPE CAUSED BY A WINDTHROW EVENT IN THE TATRA MOUNTAINS, SOUTHERN POLAND (2016) *Geografiska Annaler, Series A: Physical Geography*, 98 (4), pp. 347-360.
6. Kosmowska, A., Żelazny, M., Małek, S., Siwek, J.P., Jelonkiewicz, Ł. Effect of deforestation on stream water chemistry in the Skrzyczne massif (the Beskid Śląski Mountains in southern Poland) (2016) *Science of the Total Environment*, 568, pp. 1044-1053.
7. Lenart-Boroń, A., Wolanin, A.A., Jelonkiewicz, Ł., Żelazny, M. Factors and Mechanisms Affecting Seasonal Changes in the Prevalence of Microbiological Indicators of Water Quality and Nutrient Concentrations in Waters of the Białka River Catchment, Southern Poland (2016) *Water, Air, and Soil Pollution*, 227 (9), art. no. 302, .
8. Lenart-Boroń, A., Wolanin, A., Jelonkiewicz, Ł., Chmielewska-Błotnicka, D., Żelazny, M. Spatiotemporal Variability in Microbiological Water Quality of the Białka River and Its Relation to the Selected Physicochemical Parameters of Water (2016) *Water, Air, and Soil Pollution*, 227 (1), art. no. 22, .
9. Gromadzka, M., Wolanin, A., Żelazny, M., Peksa, L. Physical and chemical properties of the Goryczkowe and Bystrej Górne vauclose springs in the Tatra Mountains (2015) *Hydrology Research*, 46 (6), pp. 954-968.
10. Siwek, J., Siwek, J.P., Żelazny, M. Environmental and land use factors affecting phosphate hysteresis patterns of stream water during flood events (Carpathian Foothills, Poland) (2013) *Hydrological Processes*, 27 (25), pp. 3674-3684.
11. Chmielewska-Błotnicka, D., Malecki, J.J., Porowska, D., Żelazny, M. Changes in the chemical composition of spring water in the Polish Tatra Mts. Over the last sixty years [Zmiany składu chemicznego wód źródeł w tatrach polskich w ostatnim sześćdziesięcioleciu] (2013) *Biuletyn - Państwowego Instytutu Geologicznego*, (456), pp. 67-74.
12. Żelazny, M., Wolanin, A., Płaczkowska, E. Hypsometric factors for differences in chemical composition of Tatra National Park spring waters (2013) *Polish Journal of Environmental Studies*, 22 (1), pp. 289-299.
13. Siwek, J.P., Żelazny, M., Chełmicki, W. Environmental and land use determinants of stream water chemistry during flood events in small Carpathian foothill catchments in Poland

(2013) *Environmental Science and Engineering* (Subseries: *Environmental Science*), (9783642127243), pp. 161-178.

14. Żelazny, M., Siwek, J.P. Determinants of seasonal changes in streamwater chemistry in small catchments with different land use: Case study from Poland's Carpathian Foothills (2012) *Polish Journal of Environmental Studies*, 21 (3), pp. 791-804.

15. Żelazny, M., Astel, A., Wolanin, A., Małek, S. Spatiotemporal dynamics of spring and stream water chemistry in a high-mountain area (2011) *Environmental Pollution*, 159 (5), pp. 1048-1057.

16. Siwek, J.P., Żelazny, M., Chełmicki, W. Influence of catchment characteristics and flood type on relationship between streamwater chemistry and streamflow: Case study from Carpathian foothills in Poland (2011) *Water, Air, and Soil Pollution*, 214 (1-4), pp. 547-563.

17. Stachnik, Ł., Plenzler, J., Żelazny, M. Industrial plants in the eastern part of the Kraków agglomeration as a source of snow-cover pollution [Zakłady przemysłowe wschodniej części aglomeracji Krakowskiej jako źródło zanieczyszczenia pokrywy śnieżnej] (2010) *Przegląd Geograficzny*, 82 (3), pp. 389-408.

18. Siwek, J.P., Żelazny, M., Chełmicki, W. Annual changes in the chemical composition of stream water in small catchments with different land-use (Carpathian Foothills, Poland) (2008) *Soil and Water Research*, 3 (3), pp. 129-137.

19. Bednorz, E., Kolendowicz, L., Bielec-Bąkowska, Z., Bokwa, A., Żelazny, M., Kicińska, B., Lewik, P., Nowosad, M., Ustrnul, Z. Regionalisations, typologies and climatic seasons with application of cluster analysis [Regionalizacje, typologie i wyznaczania sezonów klimatycznych z zastosowaniem analizy skupień] (2003) *Przegląd Geofizyczny*, 48 (1-2), pp. 11-32.

20. Żelazny, M. Influence of the meteorological conditions for the chemical composition of the total atmospheric precipitation [Wpływ warunków meteorologicznych na skład chemiczny opadu atmosferycznego (całkowitego)] (2003) *Przegląd Geologiczny*, 51 (11), pp. 948-949.

21. Żelazny, M., Raczak, J. Short-term variability of the surface water chemistry in small drainage basins on the Wiśnickie Foothills step [Krótkoterminowa zmienność chemizmu wód powierzchniowych w małych zlewniach na progu Pogórza Wiśnickiego] (2003) *Przegląd Geologiczny*, 51 (11), p. 955.

22. Chełmicki, W., Klimek, M., Żelazny, M., Ciszewski, S. Reconstruction of groundwater levels in the Niepołomice Forest (S Poland) using neural networks [Rekonstrukcja wahań zwierciadła wód gruntowych w Puszczy Niepołomickiej za pomocą sieci neuronowych] (2003) *Przegląd Geograficzny*, 75 (2), pp. 251-269.

23. Ciszewski, D., Pociask-Karteczka, J., Żelazny, M. Heavy metals in bottom sediments of artificial water reservoirs in the cracow area (1998) *Polish Journal of Environmental Studies*, 7 (2), pp. 71-73.

1. Dobrowolski, R., Ziulkiewicz, M., Okupny, D., Forysiak, J., Bałaga, K., Alexandrowicz, W.P., Buczek, A., Hałas, S. Origin and neoholocene evolution of spring-fed fens in wardzyń, Łódź upland, central Poland (2017) *Geological Quarterly*, 61 (2), pp. 413-434.
2. Dobrowolski, R., Bałaga, K., Buczek, A., Alexandrowicz, W.P., Mazurek, M., Hałas, S., Piotrowska, N. Multi-proxy evidence of Holocene climate variability in Volhynia Upland (SE Poland) recorded in spring-fed fen deposits from the Komarów site (2016) *Holocene*, 26 (9), pp. 1406-1425.
3. Dobrowolski, R., Mroczek, P. Clay cortex in epikarst forms as an indicator of age and morphogenesis-case studies from Lublin-Volhynia chalkland (East Poland, West Ukraine) (2015) *Geomorphology*, 247, pp. 66-75.
4. Plak, A., Chodorowski, J., Pidek, I.A., Dobrowolski, R. Selected geochemical criteria in mire profiles of poręby wojsławskie (Sandomierz Basin, Poland SE) [Wybrane prawidłowości geochemiczne w profilach torfowiska poręby wojsławskie (Kotlina Sandomierska, Polska SE)] (2015) *Polish Journal of Soil Science*, 48 (1), pp. 91-99.
5. Dobrowolski, R., Harasimiuk, M., Brzezińska-Wójcik, T. Structural control on the relief in the Lublin Upland and the Roztocze region [Strukturalne uwarunkowania rzeźby Wyżyny Lubelskiej i Roztocza] (2014) *Przegląd Geologiczny*, 62 (1), pp. 51-56.
6. Dobrowolski, R., Kulesza, P., Łojek, J., Pidek, I.A. Origin and evolution of the Bezedna lake–mire complex in the Lublin area (East Poland): a case study for permafrost lakes in karstic regions (2014) *Journal of Paleolimnology*, 53 (2), pp. 191-213.
7. Mazurek, M., Dobrowolski, R., Osadowski, Z. Geochemistry of deposits from spring-fed fens in West Pomerania (Poland) and its significance for palaeoenvironmental reconstruction (2014) *Geomorphologie: Relief, Processus, Environnement*, (4), pp. 323-341.
8. Chodorowski, J., Plak, A., Pidek, I.A., Dobrowolski, R. Multi-proxy reconstruction of mire development in the poręby wojsławskie ecosystem (Sandomierz Basin, Southeastern Poland) (2013) *Geochronometria*, 40 (3), pp. 177-186.
9. Pidek, I.A., Noryskiewicz, B., Dobrowolski, R., Osadowski, Z. Indicative value of pollen analysis of spring-fed fens deposits (2012) *Ekologia Bratislava*, 31 (4), pp. 405-433.
10. Kulesza, P., Suchora, M., Pidek, I.A., Dobrowolski, R., Alexandrowicz, W.P. The Holocene palaeoenvironmental changes reflected in the multi-proxy studies of Lake Słone sediments (SE Poland) (2012) *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology*, 363-364, pp. 79-98.

11. Dobrowolski, R., Bieganowski, A., Mroczek, P., Ryzak, M. Role of Periglacial Processes in Epikarst Morphogenesis: A Case Study from Chelm Chalk Quarry, Lublin Upland, Eastern Poland (2012) *Permafrost and Periglacial Processes*, 23 (4), pp. 251-266.
12. Sochan, A., Bieganowski, A., Ryzak, M., Dobrowolski, R., Bartmiński, P. Comparison of soil texture determined by two dispersion units of Mastersizer 2000 (2012) *International Agrophysics*, 26 (1), pp. 99-102.
13. Dobrowolski, R., Pidek, I.A., Alexandrowicz, W.P., Halas, S., Pazdur, A., Piotrowska, N., Buczek, A., Urban, D., Melke, J. Interdisciplinary studies of spring mire deposits from radzików (south podlasie lowland, east poland) and their significance for palaeoenvironmental reconstructions (2012) *Geochronometria*, 39 (1), pp. 10-29.
14. Dobrowolski, R., Tylmann, W. Conference celebrating 50 years of geomorphology at the Gdańsk University - Gdańsk-Sobieszewo, 23-24.10.2009 [Konferencja 50 lat geomorfologii w uniwersytecie gdańskim gdańsk-sobieszewo, 23-24.10.2009] (2010) *Przegląd Geologiczny*, 58 (1), pp. 18-19.
15. Dobrowolski, R., Pidek, I., Gołub, S., Dzieńkowski, T. Environmental changes and human impact on Holocene evolution of the Horodyska River valley (Lublin Upland, East Poland) (2010) *Geochronometria*, 35 (1), pp. 35-47.
16. Dobrowolski, R., Ziółek, M., Bałaga, K., Melke, J., Bogucki, A. Radiocarbon age and geochemistry of the infillings of small closed depressions from Western Polesie (Poland Se, Ukraine NW) (2010) *Geochronometria*, 36 (1), pp. 39-46.
17. Kulesza, P., Pidek, I.A., Dobrowolski, R., Suchora, M. Late Glacial and Holocene evolution of the Lake Słone geosystem (the Chelm Hills) [Późnoglacialna i holocenska ewolucja geosystemu Jeziora Słonego (Pagóry Chełmskie)] (2008) *Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio B*, 63 (1), pp. 147-167.
18. Dobrowolski, R., Fedorowicz, S. Glacial and periglacial transformation of palaeokarst in the Lublin-Volhynia region (Se Poland, NW Ukraine) on the base of TL dating (2007) *Geochronometria*, 27 (1), pp. 41-46.
19. Dobrowolski, R., Terpiłowski, S. Influence of palaeokarst morphology on the formation of ice-pushed ridges: A case study from Rejowiec, eastern Poland (2006) *Boreas*, 35 (2), pp. 213-221.
20. Dobrowolski, R., Durakiewicz, T., Pazdur, A. Calcareous tufas in the soligenous mires of eastern Poland as an indicator of the Holocene climatic changes (2002) *Acta Geologica Polonica* 52(1), pp. 63-73
21. Dobrowolski, R., Bogucki, A., Zaleski, I. Morphometric criteria for estimation a relationship between karst relief and tectonics on the example of the Luboml Elevation NW Ukraine [Morfometryczne kryteria oceny związku powierzchniowych form krasowych z tektonika na przykladzie podniesienia Lubomla (Ukraina NW)] (2000) *Przegląd Geologiczny*, 48 (7), pp. 634-638.

22. Balaga, K., Dobrowolski, R., Rodzik, J. From studies of the bottom sediments of the Karaśne Lake in Polesie National Park [Z badań osadów dennych Jeziora Karaśnego w Poleskim Parku Narodowym] (1996) *Annales Universitatis Mariae Curie-Sklodowska. Sectio B*, (51), pp. 76-86.

23. Balaga, K., Dobrowolski, R., Rodzik, J. Studies of the bottom sediments of the Karasne Lake in Polesie National Park [Z badan osadow dennych Jeziora Karasnego w Poleskim Parku Narodowym] (1996) *Annales - Universitatis Mariae Curie-Sklodowska, Sectio B*, 51, pp. 77-86.

Prof. UAM, dr hab. J. Szpikowski

1. Dragon, K., Marciniak, M., Szpikowski, J., Szpikowska, G., Wawrzyniak, T. The hydrochemistry of glacial Ebba River (Petunia Bay, Central Spitsbergen): Groundwater influence on surface water chemistry (2015) *Journal of Hydrology*, 529, pp. 1499-1510.

2. Szpikowski, J., Szpikowska, G., Domańska, M. Old melioration systems: The influence onto functioning of geoecosystems of river valleys in the parsęta (NW Poland) (2015) *Quaestiones Geographicae*, 34 (3), pp. 129-140.

3. Szpikowski, J., Szpikowska, G., Zwoliński, Z., Rachlewicz, G., Kostrzewski, A., Marciniak, M., Dragon, K. Character and rate of denudation in a High Arctic glacierized catchment (Ebbaelva, Central Spitsbergen) (2014) *Geomorphology*, 218, pp. 52-62.

4. Szpikowski, J., Szpikowska, G., Zwoliński, Z., Kostrzewski, A. Magnitude of Fluvial Transport and Rate of Denudation in A Non-Glacierised Catchment in A Polar Zone, Central Spitsbergen (2014) *Geografiska Annaler, Series A: Physical Geography*, 96 (4), pp. 447-464.

5. Zwoliński, Z., Szpikowski, J., Wiśniewska, K. Provenance of surface waters on the western coast of Admiralty Bay, King George Island, Antarctica (2012) *Zeitschrift fur Geomorphologie*, 56 (SUPPL. 1), pp. 123-141.

6. Szpikowski, J. Geomorphological effects of river valleys anthropogenic transformations in the Perznica catchment during the last 200 years (Drawsko Lakeland, Parsęta river basin) (2011) *Quaestiones Geographicae*, 30 (1), pp. 105-114.

7. Szpikowski, J. Conditions and magnitude of soil splash based on plot measurements in the Chwalimski Potok catchment (West Pomerania) [Uwarunkowania i wielkość rozbryzgu gleby na podstawie pomiarów na powierzchniach testowych w Zlewni

Chwalimskiego Potoku (Pomorze Zachodnie)] (2011) *Prace i Studia Geograficzne*, 45, pp. 181-195.

8. Szpikowski, J. Stages of man-made denudation in the Perznica catchment (The Parsęta drainage basin, Drawskie Lakeland) (2007) *Quaestiones Geographicae*, (26 A), pp. 61-66.

9. Szpikowski, J. Contemporary processes of soil erosion and the transformation of the morphology of slopes in agricultural use in the postglacial catchment of the Chwalimski Potok (Upper Parsęta, Drawskie Lakeland) (2002) *Quaestiones Geographicae*, (22), pp. 79-90.

Z pełnym szacunkiem dla dorobku naukowego Recenzentów, stwierdzić należy jednoznacznie brak publikacji z limnologii i hydrogeochemii jezior.

Poważne zastrzeżenia budzi aspekt merytoryczny i formalny oraz kontekst personalny, stanowiące podstawę uchwały o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Niespotykana forma językowa liczby mnogiej (wy), w pytaniach skierowanych do habilitantki przez prof. dr hab. R. Dobrowolskiego, mogła wskazywać na istnienie konfliktu pomiędzy osobą recenzenta a współautorem artykułów naukowych. Są to pracownicy tego samego wydziału UMCS w Lublinie. Także uwagi np. „...mam uwierzyć że wykonaliście kilka batymetrii....” jednoznacznie wskazuje na brak obiektywizmu Recenzenta.

Wyjaśniając wątpliwości recenzenta prof. dr hab. R. Dobrowolskiego dotyczące braku cytowania źródła rycin, habilitantka przedłożyła na ręce Przewodniczącego Komisji, prof. dr hab. L. Andrzejewskiego, pisemne wyjaśnienie współautora publikacji (autora rycin). Recenzent nie wykazał zainteresowania przedłożonym dokumentem. Pismo, jako forma pełnego wyjaśnienia problemu, powinno zostać dołączone do protokołu z posiedzenia Komisji. Kopia deklaracji współautora załączona została do szczegółowych wyjaśnień wątpliwości recenzentów stanowiących załącznik 1 do odwołania.

Uwaga złego doboru cytacji dowodzi jednoznacznie braku znajomości przez Recenzenta prof. dr hab. R. Dobrowolskiego formalnych wymogów stawianych artykułom czasopism z listy JCR. Publikacje w języku innym niż angielski oraz niedostępne w Internecie traktowane są jako szara literatura i ograniczają możliwości publikacji. W sytuacji kiedy sugerowane przez Recenzenta prace nie były wykorzystywane w artykułach, celem

rozwiązania postawionych problemów naukowych, powyższy zarzut jest całkowicie nieuzasadniony. Przeniesienie kryteriów doboru literatury z merytorycznego na autorskie może sugerować nieakceptowaną w środowisku naukowym próbę wymuszania cytacji w celu podniesienia parametrów bibliometrycznych (indeks Hirscha).

Kolejnym przykładem nieznaności zasad publikacji w czasopismach o zasięgu światowym, jest stwierdzenie prof. dr hab. R. Dobrowolskiego „Mimo dość lapidarnej formy przekazu (w większości przypadków są to zaledwie kilkustronicowe opracowania) w pełni spełniają one standardy formalne stawiane artykułom naukowym z zakresu nauk o Ziemi”. Zdecydowana większość czasopism określa maksymalną liczbę znaków artykułu naukowego, koncentrując się na rozwiązaniu merytorycznych problemów. Informacje o charakterze opisowym (monograficznym), nie są akceptowalne jako nie wnoszące wartości dodanej naukowo. Uwaga ta w dzisiejszych realiach publikacyjnych nie ma racji bytu (jest archaizmem). Z tego samego powodu w artykułach nie rozwinięto zagadnień geologicznych (których wyraźny brak sugerował Recenzent prof. dr hab. R. Dobrowolski na posiedzeniu Komisji) ponad wymiar niezbędny do realizacji tematu artykułów.

Brak doświadczenia w prowadzeniu badań z limnologii fizycznej oraz elementarnej wiedzy z tej dziedziny, potwierdzają wybrane fragmenty recenzji dr hab. M. Żelaznego. Proponowane koncepcje recenzenta podważają powszechnie uznawane i stosowane rozwiązania. Zestawione poniżej fragmenty recenzji, sprzeczne z elementarnym stanem wiedzy limnologicznej, stanowiły podstawę odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego:

„Habilitantka napisała: „Spośród badanych jezior najwyższą zmiennością stanów cechowały się najpłytsze akweny Pniówno ($H_{maks} = 2,7$ m, $H_{sr} = 1,2$ m) i Syczyńskie ($H_{maks} = 2,7$ m, $H_{sr} = 1,5$ m). Amplituda stanów wody w okresie badań wynosiła w tych jeziorach odpowiednio 67 i 52 cm”. Prosta kalkulacja wskazuje, że jest to błąd. Amplituda nie może bowiem wynosić 67 cm w przypadku jeziora Pniówno (Syczyńskie analogicznie), skoro, jeśli od $H_{maks} = 2,7$ m odejmiemy $H_{sr} = 1,2$ m, to różnica już wynosi 1,5 m. A gdzie jest wartość minimalna, której autorka nie podaje? Przecież amplituda (lepiej rozstęp) to różnica pomiędzy wartością maksymalną i minimalną”.

Stwierdzenie powyższe przeczy podstawowej wiedzy z zakresu limnologii fizycznej. Po pierwsze nie istnieje parametr wartości minimalnej głębokości jeziora. Po drugie głębokość średnia jest liczona jako stosunek pojemności i powierzchni jeziora, a wykorzystanie tej wartości w powyżej zaprezentowany sposób jest absurdalne. Głębokość średnia, traktowana

jako wartość statyczna, nie ma nic wspólnego z wielkością amplitudy stanów wód (wartość dynamiczna).

„W ramach dyskusji o charakterze naukowym chciałbym jedynie zauważyć, że coś, co występuje poza zlewnią, nie może mieć jakiegokolwiek wpływu na to, co dzieje się w zlewni, określonej jednoznacznie działem wodnym”.

Pomijając fakt iż na obszarze Polesia Zachodniego powszechnie występują strefowe działy wodne, trudno mówić o zlewni określonej jednoznacznie działem wodnym, podważenie transgraniczności oddziaływań na środowisko nie powinno mieć miejsca w recenzji w przewodzie habilitacyjnym.

Recenzent, z dyskusyjnie uznał nazwanie grupy jezior stanowiących przedmiot badań jeziorami „dolinnymi”. Jako poprawne wskazuje terminy: jezioro rzeczne, starorzecze lub jezioro zakolowe, „natomiast jeziorom dolinnym przypisał bardzo szerokie znaczenie”.

Habilitantka posiada pełną znajomość bogatej terminologii dotyczącej jezior dolinnych. Szczegółowe rozważania na ten temat zaprezentowała w pracy „*Hydrological processes in the riverine systems, the origin and classifications of floodplain lakes*”. Uzasadniła także dlaczego pojęcie jeziora dolinnego (*floodplain lakes*) jako obiektu limnologicznego (w odróżnieniu np. do pojęcia geomorfologicznego) lepiej odpowiada badanym akwenom, niż starorzecze czy jezioro rzeczne. Starorzecze suche nie spełnia bowiem definicji jeziora, natomiast jeziora rzeczne są pojęciem zbyt ogólnym. W światowej literaturze naukowej istnieje bardzo duża różnorodność typów genetycznych jezior dolinnych (nie tylko zakolowe). Przedstawiony w recenzji i w uzasadnieniu odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego zarzut, nie odnosi się *de facto* do stanu wiedzy habilitantki, lecz wynika z niezajomości przez Recenzenta podstaw merytorycznych problemu.

Także w recenzji prof. UAM, dr hab. J. Szpikowskiego istnieją poważne błędy merytoryczne, które Recenzent interpretuje jako błąd habilitantki. Zostało to powtórnie podkreślone w protokole z posiedzenia Komisji habilitacyjnej: „Uwagi merytoryczne Recenzenta dotyczą sformułowania, w którym Habilitantka wskazuje na zróżnicowanie wielkości dopływu wód rzecznych w poszczególnych zlewniach, łącząc to w sposób bardzo uogólniony z budową geologiczną, co zdaniem Recenzenta można ocenić niezależnie od wielkości zlewni, podając wartość odpływów jednostkowych ze zlewni cieków zlewni zasilających badane jeziora”.

Uwaga ta wskazuje jednoznacznie na brak znajomości i zrozumienia względnych i bezwzględnych miar odpływu wód. Odpływ jednostkowy, jako jedna z najczęściej stosowanych względnych miar odpływu, zawsze odnosi się do obszaru zasilania (zlewni). Miara ta oznacza ilość wody odpływającej w jednostce czasu z jednostki powierzchni zlewni. [l/s km²]. Nie można więc jak sugeruje Recenzent analizować odpływu jednostkowego niezależnie od zlewni.

Podczas posiedzenia dn. 12. 07. 2017, habilitantka poinformowała Komisję o fakcie przygotowania pisemnych wyjaśnień wątpliwości podnoszonych w recenzjach, co nie znalazło akceptacji członków komisji. Brak zainteresowania wyjaśnieniami potwierdzają słowa Recenzenta prof. dr hab. R. Dobrowolskiego, który na wstępie stwierdził że „z pewnością przygotowała się Pani do złożenia wyjaśnień, w związku z tym nie będę pytał o wszystko...”

Powyższe potwierdza fakt, że prof. dr hab. R. Dobrowolski stwierdził w recenzji: ”Zwrócić w tym miejscu uwagę należy na istotną rozbieżność między danymi podanymi w załącznikach do wniosku o wszczęcie procedur habilitacyjnych, a rzeczywistymi danymi uzyskanymi w poszczególnych bazach”, natomiast podczas rozmowy z habilitantką nie był zainteresowany wyjaśnieniem tej kwestii.

Załącznik 9 do wniosku habilitacyjnego zawierał szczegółowe zestawienie cytowań sporządzone według stanu baz z dnia 29. 11. 2016, ze wskazaniem pełnych notek bibliograficznych wszystkich prac w których cytowano artykuły habilitantki. Załącznik 1 do odwołania zawiera wydruki z baz.

W protokole z posiedzenia Komisji podano, za Recenzentem, prof. dr hab. R. Dobrowolskim, nieprawdziwe dane na temat dorobku habilitantki. Komisja habilitacyjna określiła liczbę publikacji w poszczególnych grupach, w rażącej niezgodzie z bazą Web of Science. W powyższym świetle zaprezentowane informacje są przejawem deprecjonowania dorobku naukowego habilitantki. Nawet biorąc pod uwagę fakt, że Web of Science nie uwzględnia wszystkich prac wykazywanych przez wcześniejszą Web of Knowledge, od lipca 2017 roku, dorobek naukowy habilitantki według bazy WoS stanowi 10 indeksowanych prac, a nie jak wskazała Komisja 6. Podkreślić należy, że wykaz publikacji współautorskich (czasopism z listy A MNiSW) stanowiących dorobek naukowy habilitantki, znajdują się także w Bazie Aktywności Naukowej UMCS, do której Recenzent prof. dr hab. R. Dobrowolski ma swobodny dostęp. Baza ta zawiera 10 impaktowanych prac współautorskich (załącznik 5 do

odwołania). Ponadto do grupy publikacji z listy JCR należy zaliczyć, (wbrew sugestii Recenzenta prof. dr hab. R. Dobrowolskiego) autorską pracę z 2016 roku opublikowaną w czasopiśmie *Environmental Earth Sciences* (załącznik nr 6 zawiera wartość IF z 2016 roku).

Należy dodać, że wydruk z bazy WoS (stan na dzień 3. 07. 2017), został dostarczony Dziekanowi Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych, dnia 05. 09. 2017 roku, jako załącznik wyjaśnień w postępowaniu habilitacyjnym.

Recenzent, prof. dr hab. R. Dobrowolski zarzucił ”pomijanie w cytacji odniesień do fundamentalnych prac dotyczących hydrologii Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego (brak powołania na pionierskie prace m.in. Wilgata 1954, Michalczyka 1998, Radwana i in. 1971, 1972). Odnieść można za to wrażenie, że nikt na tym obszarze wcześniej nie pracował, a dokonania tych „nielicznych” którzy już jakieś prace wykonali, uznać należy za mało ważne i w istocie można je pominąć w spisie bibliograficznym”.

Jest to niezgodne ze stanem faktycznym, ponieważ w osiągnięciu zacytowano 27 prac polskich badaczy, łącznie 47 autorów. Uwaga ta jednoznacznie wskazuje na brak profesjonalizmu i wynikać może z faktu braku cytowania artykułów Recenzenta. Ponadto recenzja nie powinna bazować na wrażeniach recenzenta, tym bardziej że zarzut ten jest bezpodstawny. Wydruk cytowanych w osiągnięciu polskich pozycji literaturowych został udostępniony Komisji na posiedzeniu w dniu 12. 07. 2017 oraz znajduje się w załączniku 1 do odwołania. Jednocześnie należy zaznaczyć że wspomniana przez Recenzenta pozycja Radwan i in. 1971 i 1972 nie dotyczy hydrologii.

Zachodzą uzasadnione wątpliwości co do formalnych prawidłowości recenzji. Prof. dr hab. Dobrowolski konkluduje że „Podsumowując należy stwierdzić, że ocena całokształtu dorobku naukowego dr Beaty Ferencz jest pozytywna, choć nie pozbawiona uwag krytycznych. Co do zasady spełnia ona wymagania formalne stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego”.

Recenzja jednak nie jest pozytywna.

Jako zarzuty formalne i merytoryczne Recenzent wskazuje:

- brak jednoznacznego ujęcia regionalnego w tytułach artykułów. Podkreślić należy że użyte stwierdzenia: Łęczna-Włodawa Lakes, Łęczna-Włodawa Lake, Łęczna-Włodawa, Polish

lakes, nie stanowią błędu merytorycznego. Pełne wyjaśnienie problemu znajduje się w załączniku 1 do odwołania.

- „kilka sformułowań dotyczących opisu *Study site...*” pracy „*The variability of conditions...*”, budzi moje poważne wątpliwości merytoryczne”. Wskazane wyrażenia „A shallow and round lake basin (Fig. 1) was created in a carbonate peat environment, on Cretaceous rock wastes (Borowiec 1990)” oraz “The denudation mountains in the area are the cumulative result of Cretaceous substrates” są pomyłką w tłumaczeniu fragmentu obszaru badań i nie umniejszają wartości merytorycznej osiągnięcia naukowego. Tym bardziej że wyrażenie “denudation mountains” jest stosowane w literaturze (załącznik 1). Przykładanie nadzwyczajnej uwagi do treści sekcji obszar badań jest w niezgodzie z merytoryczną oceną wartości naukowej artykułu.

- brak odwołania pod rycinami artykułów do rozprawy habilitacyjnej prof. UMCS, dr hab. Jarosława Dawidka. Szczegółowe wyjaśnienie w formie oświadczenia autora rycin oraz opinii prawnej zamieszczono w załączniku 1 do odwołania. Powyższy zarzut autoplagiatu, habilitantka ocenia jako szczególnie krzywdzący, nie znajdujący oparcia w okolicznościach faktycznych, naruszający dobre imię habilitantki jak i współautora publikacji (właściciela rycin).

Ponadto, prof. dr hab. R. Dobrowolski w części recenzji dotyczącej oceny dorobku dydaktycznego i organizacyjnego, stwierdza że:

”W przedłożonym do oceny zestawie dokumentów nie natknąłem się również na informacje świadczące jednoznacznie o zaangażowaniu habilitantki w działalność o charakterze popularyzatorskim. Jedynie wykazywane członkostwo w Komitecie Organizacyjnym XLIII Olimpiady Biologicznej, można byłoby potraktować jako tę formę aktywności, ale jak już nadmieniałem brak jest informacji o formie tego zaangażowania oraz o zakresie kompetencyjnym”.

Jest to przykład konfabulacji Recenzenta, gdyż w recenzji pominięto fragment załącznika 4 do wniosku habilitacyjnego, dotyczący:

- udziału w komitetach recenzenckich 4 zagranicznych konferencji
- współpracy z biznesem i organizacjami samorządowymi, której efektem było wykonanie 9 ekspertyz

- aktywnego uczestnictwa w konsultacjach społecznych, seminariach i warsztatach, dotyczących ważnych problemów społeczności lokalnych Lublina i powiatów województwa lubelskiego

Nie jest też zgodne z prawdą stwierdzenie:

„Jako odrębną aktywność naukową podaje swoje zaangażowanie w komitetach recenzyjnych czterech zagranicznych konferencji (wszystkie organizowane w Chinach; 3 z nich w zbliżonych terminach, ale o odrębnej problematyce). Brak jest tu jednak informacji na temat ilości recenzowanych prac/artykułów oraz ich rangi wydawniczej”.

Szczegółowe informacje na ten temat, wraz z tytułami recenzowanych artykułów podano na stronach 22 i 23 załącznika 4 do wniosku habilitacyjnego. W świetle wcześniejszych uwag można to uznać za kolejną próbę deprecjonowania dorobku habilitantki.

Nierzetelność ta była podstawą konkluzji:

„Podsumowując, pozytywnie należy ocenić działalność dydaktyczną dr Beaty Ferencz, przy jednoczesnym dość skromnym i niejednoznacznym zaangażowaniu w działalność organizacyjną i popularyzatorską”. Tego typu praktyki podważają wiarygodność przedstawionej recenzji.

Zastawiający jest wyraźny rozdźwięk między oceną osiągnięcia naukowego (skrajnie negatywna), a oceną pozostałych osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych (skrajnie pozytywna) w recenzji dr hab. M. Żelaznego.

Stwierdza on np.:

„Na szczególne uznanie zasługuje dbałość dr Beaty Ferencz o wysoki poziom dydaktyczny, który stale pogłębiała, uczestnicząc w kursach doszkalających i szkoleniach...”

„Godna uwagi jest współpraca Habilitantki z różnymi ośrodkami naukowymi...”

„Opisany wyżej dorobek naukowy jest wystarczający, ponad przeciętny do tego, aby ubiegać się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Oceniam go jako interesujący, wartościowy i ukierunkowany na tematykę potamologiczną, związaną z jeziorami występującymi w starorzeczach. Analizując specyfikę badań Habilitantki, uważam, że nurt potamologiczno-limnologiczny związany z badaniami występujących jezior w starorzeczach w dolinie Bugu jest perspektywiczny, bowiem opisuje stosunki wodne coraz rzadziej

występujących rzek o charakterze naturalnym. Świadczą o tym publikacje wydane w ostatnich latach w renomowanych czasopismach, które potwierdzają potrzebę tego typu badań” (pisownia oryginalna).

Dr hab. M. Żelazny pozytywnie ocenił część dorobku wpisującą się w obszar swoich zainteresowań naukowych, natomiast główne osiągnięcie z zakresu limnologii i hydrogeochemii jezior (wykraczające poza kompetencje Recenzenta), na które składały się wyłącznie publikacje w renomowanych czasopismach (z listy JCR) ocenił jako nie wnoszące znaczącego wkładu w rozwój wiedzy w dziedzinie nauk przyrodniczych w obrębie geografii jako dyscypliny naukowej.

Zarzuty Recenzentów o braku w autoreferacie szczegółowego opisu obszaru badań, niedostatecznie uwypuklonych wnioskach i braku dyskusji, pozostają w oczywistej sprzeczności z wymaganiami stawianymi dokumentacji habilitacyjnej. Struktura autoreferatu dołączonego do wniosku habilitacyjnego w pełni odpowiada wytycznym Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów (<http://www.ck.gov.pl/articles/id/47.html>).

Efektom nierzetelności pracy Komisji było to, że Rada Wydziału podjęła uchwałę o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego z naruszeniem określonego ustawą terminu, dopiero 26. 09. 2017. Uchybienia formalne spowodowały wydłużenie procedury do 10 miesięcy. Wniosek o wszczęcie procedury habilitacyjnej złożono 05. 12. 2016 roku. Komisja habilitacyjna powołana została dopiero 9 marca, a nie jak przewiduje art. 18a ust 5 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym w terminie 6 tygodni od daty otrzymania wniosku.

Kolejne uchybienie formalne stanowiło niedotrzymanie terminów recenzji, które w myśl ustawy powinny być wykonane w 6 tygodni od powołania komisji habilitacyjnej. Termin ten został przekroczony dwukrotnie.

Budzący poważne wątpliwości sposób procedowania Komisji habilitacyjnej, skłoniły mnie do wysłania w dniu 04. 09. 2017 (w formie drukowanej i elektronicznej) szczegółowych wyjaśnień wątpliwości zawartych w recenzjach, z prośbą do Dziekana Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych UAM, prof. UAM, dr hab. Leszka Kasprzaka o udostępnienie ich treści członkom Rady Wydziału. Pismo to (załącznik do odwołania) pozostało bez odpowiedzi.

Zarzuty formułowane w recenzjach, obarczone są kłamliwymi informacjami, licznymi sprzecznościami ze stanem współczesnej wiedzy limnologicznej, posiadają elementarne błędy

merytoryczne oraz wskazują na brak obiektywizmu. Tym samym przeczą słowom Przewodniczącego Komisji, prof. dr hab. Leona Andrzejewskiego jakoby „recenzje zostały przygotowane rzetelnie, na wysokim poziomie profesjonalności i wymogów formalnych”.

W związku z przedstawionymi wyżej uchybieniami w przeprowadzonym postępowaniu habilitacyjnym, wnoszę o zamieszczenie niniejszego odwołania wraz z załącznikami na stronie internetowej Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych, Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Do odwołania załączam:

1. Wyjaśnienia wątpliwości zawartych w recenzji prof. dr hab. Radosława Dobrowolskiego
2. Wyjaśnienia wątpliwości zawartych w recenzji dr hab. Mirosława Żelaznego
3. Wyjaśnienia wątpliwości zawartych w recenzji prof. UAM, dr hab. Józefa Szpikowskiego
4. Pisma do Dziekana Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych, Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, prof. UAM, dr hab. Leszka Kasprzaka z dnia 01. 09. 2017 oraz 05. 10. 2017 roku.
5. Wydruk not bibliograficznych współautorskich artykułów z listy JCR z Bazy Aktywności Naukowej Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.
6. Wydruk strony czasopisma EES, wydawnictwa Springer z wartością IF na rok 2016.